

தானியேல் புத்தகம் - எண் நூற்று எட்டு

தீர்க்கதரிசனச் சின்னார்த்தத்தின் வெளிப்படுத்தல்:
வெளிப்படுத்தின விசேஷத்தில் உள்ள ஏழு எக்காளங்களின்
முழுமையான பகுப்பாய்வு

Jeff Pippenger
2024-02-29

வெளிப்படுத்தின புத்தகத்தில் உள்ள ஏழு சபைகள், ஏழு முத்திரைகள், ஏழு எக்காளங்கள் குறித்து வில்லியம் மில்லருக்கு மிகுந்த வெளிச்சம் அளிக்கப்பட்டது. அவர் அந்தத் தீர்க்கதரிசனச் சின்னங்களை, புறமதம் எனப்படும் முதலாம் பாழ்படுத்தும் ஆட்சிக்குப் பின்பு பாப்பாட்சியால் அமைந்த இரண்டாம் பாழ்படுத்தும் ஆட்சி என்ற இரு பாழ்படுத்தும் வல்லமைகளின் கட்டமைப்புக்குள் அமைத்தார். அந்தச் சின்னங்களின் ஒவ்வொரு தீர்க்கதரிசனத் தன்மையையும் அவர் கண்டறியவில்லை; ஆயினும் அவர் கண்டது, அப்போஸ்தலர்களின் காலத்திலிருந்து உலக முடிவுவரை தேவனுடைய சபையின் உள்சரித்திரத்தையும் வெளிச்சரித்திரத்தையும் பற்றிய அடித்தளப் புரிதலை நிலைநிறுத்தியது. உள்சரித்திரம் சபைகளால் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தப்பட்டது; சபைகளின் வெளிச்சரித்திரம் முத்திரைகளால் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தப்பட்டது. எக்காளங்கள் ரோமின் மேல் தேவனுடைய நியாயத்தீர்ப்பின் சின்னங்கள் என்றும், அது உலக முடிவில் ரோமின் மேல் தேவனுடைய நியாயத்தீர்ப்பிற்கு முன்னுருவாயிருந்தது என்றும் அவர் கண்டார்; ஆனால் உலக முடிவில் உள்ள ரோம் மூவகை ஒன்றியத்தால் அமைந்திருந்தது என்பதை அவர் காணவில்லை.

உரையா ஸ்மித் எழுதிய *Daniel and Revelation* என்னும் நூலில் சில தவறான கருத்துக்கள் உள்ளன; இருப்பினும், சகோதரி வைட் அதனை "தேவனுடைய உதவிக்கரம்" என்று குறிப்பிட்டார். அது *The Great Controversy*, *Patriarchs and Prophets*, மற்றும் *The Desire of Ages* ஆகிய நூல்களுடன் சேர்த்து பரப்பப்பட வேண்டும் என்று அவர் சுட்டிக்காட்டினார். அவருடைய இந்த வலுவான பரிந்துரை, அந்த நூல் அவருடைய நூல்களுக்குச் சமமான தெய்வீகத் தூண்டுதலின் நிலையில் இருந்தது என்பதைக் குறிக்கவில்லை; மாறாக, அந்த நூல் "மகத்தான போதனையை" கொண்டிருந்ததையும், "அநேக விலையுயர்ந்த ஆத்துமாக்களை சத்தியத்தின் அறிவிற்குக் கொண்டுவருவதற்கு" காரணமாக இருந்ததையும் குறித்தது.

இந்த நூல், மில்லரைட் தீர்க்கதரிசனத் தர்க்கத்தைப் பயன்படுத்துகின்றதோடு, 1844 அக்டோபர் 22க்கு முன்பு காணப்படாத தீர்க்கதரிசனக் கருத்துக்களையும் உடன்கொள்கிறது. மூன்று ஆபத்துகளின் மும்முறைப் பயன்பாட்டை நாம் விளக்கும்போது, அந்த நூலில் உள்ள பகுதிகளை மேற்கோள் கொள்ளப்போகிறோம்.

மி ல்லர், "ஏழு எக்காளங்கள் என்பது பூ மி யி ன்மேல், அல்லது ரோம இராச்சி யத்தி ன்மேல், அனு ப்பப்பட்ட ஏழு வி சேஷமானவு ம் கடு மையானவு ம் நியாயத்தீ ர்ப்பு களின் வரலாறாகு ம்" என்று கூ றி னார். மு தல் நான்கு எக்காளங்கள் பு றமத ரோமி ன்மேல் கொண்டு வரப்பட்ட நியாயத்தீ ர்ப்பு களைச் சு ட்டி க்காட்டு கி ன்றன; ஐந்தாம் மற்றும் ம் ஆறாம் எக்காளங்கள் பாப்பமைய ரோமி ன்மேல் வந்த தேவனு டைய நியாயத்தீ ர்ப்பு களாக இரு ந்தன; ஆனால் ஏழாம் எக்காளம் நவீ ன ரோமி ன்மேல் வரு கி ற தேவனு டைய நியாயத்தீ ர்ப்பை பி ரதி நிதி த்து வப்படு த்து கி றது என்பதை மி ல்லர் உணர்ந்தி ரு க்கு வெளிப்படு த்தி ன வி சேஷத்தி ன் ஏழு மு த்தி ரைகளையு ம் ஏழு எக்காளங்களையு ம் கு றி த்து உரையாடு கையி ல், உரியா ஸ்மி த் இவ்வாறு எழு தி னார்:

"புத்தகத்தை எடுத்துக்கொண்ட பின்பு, ஆட்டுக்குட்டியானவர் உடனே முத்திரைகளைத் திறக்க முன்னேறுகிறார்; மேலும், ஒவ்வொரு முத்திரையின் கீழும் நிகழும் காட்சிகளின்மேல் அப்போஸ்தலனின் கவனம் திருப்பப்படுகிறது. 'ஏழு' என்னும் எண், வேதாகமத்தில் முழுமையையும் பரிபூரணத்தையும் குறிக்கும் என்று ஏற்கனவே கவனிக்கப்பட்டுள்ளது. ஆகையால், ஏழு முத்திரைகள் ஒரு குறிப்பிட்ட வகையைச் சார்ந்த நிகழ்வுகளின் முழுத் தொகுதியையும் உள்ளடக்குகின்றன; அது ஒருவேளை கான்ஸ்டன்டைன் காலம் வரை மட்டுமே சென்றடைகிறது என்றும், அதற்குப் பின்பு ஏழு எக்காளங்கள் அந்தக் காலத்திலிருந்து மேலும் தொடரும் வேறொரு தொடர் என்றும் கூறுவது சரியாக இருக்க முடியாது. எக்காளங்கள், முத்திரைகளின் நிகழ்வுகளோடு அதே காலத்தில் நிகழுகின்ற, ஆனால் முற்றிலும் வேறுபட்ட தன்மையுடைய நிகழ்வுகளின் தொடரைக் குறிக்கின்றன. எக்காளம் யுத்தத்தின் ஒரு அடையாளமாகும்; ஆகவே, எக்காளங்கள் சுவிசேஷ யுகத்தின் காலத்தில் ஜாதிகளுக்கிடையில் நிகழ்விருக்கும் மகத்தான அரசியல் கலக்கங்களைக் குறிக்கின்றன. முத்திரைகள் மதச்சார்ந்த தன்மையுடைய நிகழ்வுகளைக் குறிக்கின்றன; மேலும், கிறிஸ்தவ யுகத்தின் ஆரம்பத்திலிருந்து கிறிஸ்து வருகைவரை சபையின் வரலாற்றை உள்ளடக்குகின்றன." Uriah Smith, Daniel and Revelation, 431.

எக்காளம் என்பது யுத்தத்திற்கும் அரசியல் கலக்கத்திற்கும் ஒரு அடையாளமாகும். வெளிப்படுத்தின விசேஷம் எட்டாம் அதிகாரத்தின் இரண்டாம் வசனத்தைப் பற்றி ஸ்மித் இவ்வாறு கூறுகிறார்:

"வசனம் 2. தேவனுக்குமுன் நின்றிருந்த ஏழு தூதர்களை நான் கண்டேன்; அவர்களுக்கே ஏழு எக்காளங்கள் கொடுக்கப்பட்டன."

"இந்த வசனம் பு தி யது மானவு ம் தனித்து வமானது மான ஒரு நிகழ்வு களின் தொடரை அறி மு கப்படு த்து கி றது . மு த்தி ரைகளில், சு வி சேஷ ஏற்பாடு என்று அழைக்கப்படு ம் காலகட்டத்தி ன் போது சபையி ன் வரலாற்றை நாம் கண்டு ள்ளோம். இப்போது

அறி மு கப்படு த்தப்படு ம் ஏழு எக்காளங்களில், அதே காலத்தி ல் நிகழ்வி ரு ந்தமு க்கி யமான அரசி யல் மற்றும் ம் போர்சார்ந்த நிகழ்வு களை நாம் காண்கி றோம்." உரையா ஸ்மி த், Daniel and Revelation, 476.

வெளிப்படுத்தின விசேஷம் எட்டாம் அதிகாரத்தின் முதல் ஆறு வசனங்களில் ஏழாவது முத்திரை திறக்கப்படுகிறது; மேலும், அந்த ஏழாவது முத்திரை திறக்கப்படுவதின் பின்னணியில், ஏழு எக்காளங்களையுடைய ஏழு தூதர்கள் ஊதுவதற்காக ஆயத்தப்படுத்தப்படுகிறார்கள்.

அவர் ஏழாம் முத்திரையைத் திறந்தபோது, சுமார் அரைமணி நேர அளவுக்கு பரலோகத்தில் மவுனம் உண்டாயிற்று. அப்பொழுது தேவனுடைய சந்நிதியில் நின்றிருந்த ஏழு தூதர்களைக் கண்டேன்; அவர்களுக்கு ஏழு எக்காளங்கள் கொடுக்கப்பட்டன. பின்னர் வேறொரு தூதன் வந்து பலிபீடத்தின் அருகில் நின்றான்; அவனிடம் பொற்கலசம் இருந்தது; சிங்காசனத்தின் முன்பாக இருந்த பொன் பலிபீடத்தின் மேல், சகல பரிசுத்தவான்களின் ஜெபங்களோடு கூட அதைச் செலுத்தும்படிக்கு அவனுக்குப் பெருமளவு தூபம் கொடுக்கப்பட்டது. பரிசுத்தவான்களின் ஜெபங்களோடு வந்த தூபத்தின் புகை, தூதனுடைய கையிலிருந்து தேவனுடைய சந்நிதியிலே ஏறிச்சென்றது. பின்னர் அந்தத் தூதன் கலசத்தை எடுத்து, பலிபீடத்தின் அக்கினியால் அதை நிரப்பி, பூமியின்மேல் எறிந்தான்; உடனே சத்தங்களும், இடிமுழக்கங்களும், மின்னல்களும், பூகம்பமும் உண்டாயின. அப்போது ஏழு எக்காளங்களை உடையிருந்த ஏழு தூதர்களும் எக்காளம் ஊதத் தங்களை ஆயத்தப்படுத்தினார்கள். வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 8:1-6.

மு ந்தைய கட்டு ரைகளில் நாம் அடையாளங்கண்டு வந்தி ரு ந்து ம், அதன் தனிப்பட்ட தீ ர்க்கதரிசன நிகழ்வை இன்னு ம் நேரடி யாக எடு த்து ரைக்காத ஒரு தீ ர்க்கதரிசன மு ரண்பாடு உள்ளது . அந்த மு ரண்பாடு என்னவெனில் தீ ர்க்கதரிசன வரலாற்றி ல் வழி க்கு றி களின் தொடரை பி ரதி நிதி த்து வப்படு த்து ம் சி ன்னங்கள், அவை பி ரதி நிதி த்து வப்படு வரலாற்றி ன் மு டி வி ல் அனைத்து ம் ஒன்றி ணைந்து காணப்படு கி ன்ற எசேக்கி யேல் 8ஆம் அதி காரத்தி ல் உள்ள நான்கு அரு வரு ப்பு களால் பி ரதி நிதி த்து வப்படு த்தப்படு ம் லவோதி க்கேய ஆத்வெந்தி சத்தி ன் ந தலைமு றைகள் கு றி ப்பி ட்ட வழி க்கு றி களைச் ச ட்டி க்காட்டி ன என்பதையு ம், ஆனால் அவை ஒவ்வொன்று ம் ஒரு சோதனையாக, ஒரு இலட்சத்து நாற்பத்தி நான்கு ஆயி ரம் பேரின் மு த்தி ரையி டு ம் வரலாற் றீ ண்டு ம் நிகழ்கி ன்றன என்பதையு ம் நாம் காட்டி யு ள்ளோம். இந்த மு ரண்பாடு ஏழு எக்காளங்களிலு ம் காணப்படு கி றது ; ஏனெனில் அவை பு றமத ரோம், போப்பரச ரோம், மற்றும் ம் நவீ ன ரோம் ஆகி யவற்றி ன்மீ தான கு றி ப்பி ட்ட நியாயத்தீ ர்ப்பு களை பி ரதி நிதி த்து வப்படு த்தி னாலு வி ரைவி ல் வரவி ரு க்கு ம் ஞாயி ற்று க்கி ழமைச் சட்டத்தி ல் நவீ ன ரே மீ தான செயற்பாட்டு நியாயத்தீ ர்ப்பு ஆரம்பி க்கு ம்போது , அவை

அனைத்து ம் மறு படி யு ம் ஒன்றாகக் கூ டு கி ன்றன.

ஏழு எக்காளங்கள் கடந்தகாலத்தில் நிறைவேறிய குறிப்பிட்ட தேதிகளைக் கொண்டுள்ளன; ஆனால் வெளிப்படுத்தின விசேஷம் எட்டாம் அதிகாரத்தில் உள்ள ஏழு எக்காளங்களையுடைய ஏழு தூதர்களை, விரைவில் வரவிருக்கும் ஞாயிற்றுக்கிழமைச் சட்டத்தின் வரலாற்றினுள்ளும் சகோதரி வைட் நிறுவுகிறார்.

“ஐந்தாம் முத்திரையை அவர் திறந்தபோது, தேவனுடைய வார்த்தைக்காகவும் தாங்கள் கைக்கொண்டிருந்த சாட்சிக்காகவும் கொல்லப்பட்டவர்களின் ஆத்துமாக்களை பலிபீடத்தின் கீழே கண்டேன். அவர்கள் உரத்த சத்தமிட்டு: பரிசுத்தமும் சத்தியமுமுள்ள ஆண்டவரே, பூமியில் வாசம்பண்ணுகிறவர்கள்மேல் எங்கள் இரத்தத்துக்காக நீர் நியாயத்தீர்ப்பு செய்து பழிவாங்காமல் இருப்பது எவ்வளவு காலம்? என்று கூப்பிட்டார்கள். அவர்களில் ஒவ்வொருவருக்கும் வெண்வஸ்திரங்கள் கொடுக்கப்பட்டன [அவர்கள் தூயரும் பரிசுத்தருமாக அறிவிக்கப்பட்டார்கள்]; மேலும், அவர்களைப்போலவே கொல்லப்படவிருந்த அவர்களுடைய உடன்வேலையாளரும் சகோதரரும் கூட எண்ணிக்கை நிறைவேறும் வரையில், இன்னும் சிறிது காலம் இளைப்பாற வேண்டும் என்று அவர்களுக்குச் சொல்லப்பட்டது’ [வெளிப்படுத்தல் 6:9–11]. இங்கே யோவானுக்குக் காண்பிக்கப்பட்ட காட்சிகள் அந்நேரத்தில் நிகழ்ந்த நிஜ நிகழ்வுகள் அல்ல; எதிர்காலத்தில் ஒரு காலப்பகுதியில் நிகழவிருந்தவைகளே ஆகும்.”

“வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 8:1–4 மேற்கோள் காட்டப்பட்டது.”
கைப்பிரதி வெளியீடுகள், தொகுதி 20, 197.

முந்தைய பகுதிப்பாச்சுரத்தில், ஐந்தாம் முத்திரையின் உரையாடலும் அதன் நிறைவேற்றமும் எட்டாம் அதிகாரத்தில் ஏழு தூதர்கள் எக்காளம் ஊதத் தயாராக இருக்கும் காலப்பகுதிக்குப் பொருந்துமாறு சகோதரி வைட் பயன்படுத்துகிறார்; ஆனால் அதே பிரதிநிதித்துவத்தை வெளிப்படுத்தல் பதினெட்டாம் அதிகாரத்தின் இரண்டு சத்தங்களின் வரலாற்றிலும் அவர் அமைக்கிறார்.

“ஐந்தாம் முத்திரை திறக்கப்பட்டபோது, வெளிப்படுத்துபவரான யோவான் தரிசனத்தில், தேவனுடைய வார்த்தைக்காகவும் இயேசு கிறிஸ்துவின் சாட்சிக்காகவும் கொல்லப்பட்டிருந்த கூட்டத்தாரை பலிபீடத்தின் கீழ் கண்டார். இதற்குப் பின்னர் வெளிப்படுத்தல் பதினெட்டாம் அதிகாரத்தில் விவரிக்கப்பட்ட காட்சிகள் வந்தன; அப்போது விசுவாசமுள்ளவர்களும் சத்தியமுள்ளவர்களும் பாபிலோனிலிருந்து வெளியே வருமாறு அழைக்கப்படுகிறார்கள். [வெளிப்படுத்தல் 18:1–5, மேற்கோள்.]” கையெழுத்துப் பிரசுரங்கள், தொகுதி 20, 14.

ஏழு எக்காளங்கள், பு றமத ரோம், பாப்பரசர் ரோம், மற்றும் ம் நவீ ன ரோம் ஆகி யவற்றி ன் வரலாற்றி லு ள்ள தேவனு டைய நியாயத்தீ ர்ப்பை

பி ரதி நிதி த்து வப்படு த்து கி ன்றன; ஆனால் அவை 2001 செப்டம்பர் 11-ன் வரலாற்றி லு ம், வி ரைவி ல் வரவி ரு க்கு ம் ஞாயி ற்று க்கி ழமைச்சட் இரண்டாவது சத்தத்தி லு ம்பி ரதி நிதி த்து வப்படு த்தப்படு கி ன்றன. வெளிப்படு த்தி ன வி சேஷம் எட்டாம் அதி காரத்தி ன் மு தல் ஆறு வசனங்களை அலசி ய பி ன்பு , உரையா ஸ்மி த் மு தல் நான்கு எக்காளங்களின் வரலாற்று நிறைவேற்றங்களை மு ன்வைக்கத் தொடங்கு கி றார்.

“ஏழு எக்காளங்களைச் சார்ந்த பொருள் இங்கு மீண்டும் எடுத்துக்கொள்ளப்படுகிறது; அது இவ்வதிகாரத்தின் மீதியையும் 9ஆம் அதிகாரம் முழுவதையும் ஆக்கிரமிக்கிறது. அந்த ஏழு தூதர்கள் எக்காளம் ஊதுவதற்கு தம்மை ஆயத்தப்படுத்துகின்றனர். அவர்கள் எக்காளம் ஊதுதல், தானியேல் 2 மற்றும் 7 ஆகிய தீர்க்கதரிசனங்களுக்கு ஒரு நிறைவூட்டலாக வந்து சேர்கிறது; பழைய ரோமப் பேரரசு அதன் பத்து பிரிவுகளாக உடைந்துபோகும் நிகழ்விலிருந்து அது ஆரம்பிக்கிறது; அவற்றைப் பற்றிய ஒரு விவரணையை முதல் நான்கு எக்காளங்களில் நாம் காண்கிறோம்.”
Uriah Smith, Daniel and Revelation, 477.

முதல் நான்கு எக்காளங்களும் புறமத ரோமின் மேல் தேவன் கொண்டு வந்த நியாயத்தீர்ப்புகள் என ஸ்மித் சுட்டிக்காட்டுகிறார். முதல் எக்காளத்தின் தீர்க்கதரிசனச் சிறப்பியல்புகளை விளக்கும் ஏழாவது வசனத்தை அவர் மேற்கோள் காட்டி, பின்னர் அதன் வரலாற்று நிறைவேற்றத்தையும் அடையாளப்படுத்துகிறார்.

மேற்கத்திய ரோமா தனது வீழ்ச்சிப் பாதையில் அனுபவித்த முதல் கடுமையானவும் பாரமானவும் தீர்ப்பு, அலாரிக்கின் கீழிருந்த கோத்தர்களுடன் ஏற்பட்ட போராகும்; அதுவே பின்னர் நிகழ்ந்த படையெடுப்புகளுக்குப் பாதையைத் திறந்தது. ரோமப் பேரரசரான தியோதோசியஸின் மரணம் கி.பி. 395 ஆம் ஆண்டின் ஜனவரியில் நிகழ்ந்தது; குளர்காலம் முடிவடையும் முன்னரே, அலாரிக்கின் கீழிருந்த கோத்தர்கள் பேரரசுக்கு விரோதமாக ஆயுதம் எடுத்திருந்தனர்.

அலாரிக் தலைமையிலான முதல் படையெடுப்பு த்ரேஸ், மகெதோனியா, அட்டிக்கா, மற்றும் பெலொப்பொனேசு ஆகிய பகுதிகளை அழித்துச் சூறையாடியது; எனினும் அது ரோமப் பட்டணத்தை எட்டவில்லை. ஆனால் அவரது இரண்டாம் படையெடுப்பின்போது, அந்த கோத்தர் தலைவன் ஆல்பஸ் மற்றும் அபேன்னீன் மலைத்தொடர்களைக் கடந்துவந்து, விரைவில் அந்நிய இனத்தவரின் கொந்தளிப்பிற்குப் பலியாகிய “நித்திய நகரத்தின்” மதில்களுக்கு முன்பாகத் தோன்றினான்.

“மு தல் எக்காளத்தி ன் மு ழக்கம் தன் இடத்தை நான்காம் நூ ற்றாண்டி ன் இறு தி க்காலத்தைச் சு ற்றி யு ம் அதற்கு ப் பி ன்னரு ம் கொண்டு ள்ளது

மேலும் அது கோத்தர்களின் கீழ் நிகழ்ந்த ரோமப் பேரரசின் இவ்விதமான பாழாக்கு ம்படையெடுப்பு களைக்குறிக்கிறது.” Uriah Smith, Daniel and Revelation, 478.

முதலாம் எக்காளத்தால் சித்தரிக்கப்படும் புறமத ரோமத்தின் மேல் நிகழும் தேவனுடைய நியாயத்தீர்ப்பின் அடையாளமாக அலாரிக்கை ஸ்மித் அடையாளப்படுத்துகிறார். ஒவ்வொரு எக்காளத்திற்கும் அந்த எக்காளத்தை பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் ஒரு வரலாற்றுப் பாத்திரம் உண்டு; நான்காம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் இருந்து முதலாம் எக்காளத்தின் வருகையை அலாரிக் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகிறார். இந்த எக்காளம் ஞாயிறு அனுசரிப்பை கட்டாயப்படுத்தியதன் காரணமாகவே ரோமத்தின் மேல் கொண்டு வரப்பட்டது என்பதை மில்லர் கண்டிருக்க முடியாது; ஏனெனில் மில்லர் ஞாயிறைக் காக்கிறவராக இருந்தார். ஸ்மித்தும் இவ்வுண்மையைத் தவறவிட்டார்; ஆயினும் கி.பி. 321 ஆம் ஆண்டில் கட்டாயப்படுத்தப்பட்ட முதல் ஞாயிறுச் சட்டத்தை கான்ஸ்டன்டைன் நிறுவினார் என்பதை ஸ்மித் உணர்ந்திருந்தார். ஞாயிறு அனுசரிப்பை கட்டாயப்படுத்துவதோடு தொடர்புடைய தீர்க்கதரிசனச் சட்டவிதி எப்போதும் ஒன்றே; ஏனெனில் தேவன் ஒருபோதும் மாறுவதில்லை; அந்தச் சட்டவிதி என்னவென்றால், “தேசிய விசுவாசதுரோகம் தேசிய அழிவினால் தொடரப்படுகிறது.” கான்ஸ்டன்டைன் முதல் ஞாயிறுச் சட்டத்தை இயற்றிய அதே காலகட்டத்திலேயே ஆரம்பமான தேசிய அழிவின் தொடக்கத்தை அலாரிக் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகிறார்.

இரண்டாம் எக்காளத்தை அடையாளப்படுத்தும் எட்டாம் வசனத்தை மேற்கோளிட்டு, ஸ்மித் தனது விளக்கத்தைத் தொடர்ந்து வழங்குகிறார்:

“கான்ஸ்டன்டைனுக்கு ப்பி றகு ரோமப் பேரரசு மூன்று பகுதிகளாகப் பிரிக்கப்பட்டது; ஆகையால், தண்டனையின் கீழ் இருந்த பேரரசின் மூன்றில் ஒரு பகுதியைச் சுட்டிக்காட்டி, ‘மனிதர்களில் மூன்றில் ஒரு பங்கு’ முதலிய குறிப்பிடுதல் அடிக்கடி வருகிறது. ரோம இராச்சியம் இந்தப் பிரிவு, கான்ஸ்டன்டைன் மரித்தபோது, அவனுடைய மூன்று குமாரர்களான கான்ஸ்டான்டியஸ், இரண்டாம் கான்ஸ்டன்டைன், மற்றும் கான்ஸ்டான்ஸ் ஆகியோருக்கிடையிலே செய்யப்பட்டது. கான்ஸ்டான்டியஸ்கி ழக்குப்பகுதியைச் சொந்தமாகக் கொண்டு, பேரரசின் தலைநகரமான கான்ஸ்டான்டினோப்பிளில் தன் வாசஸ்தலத்தை நிறுவினான். இரண்டாம் கான்ஸ்டன்டைன் பிரிட்டன், கால், மற்றும் மஸ்பெயின் ஆகியவற்றை ஆண்டான். கான்ஸ்டான்ஸ் இல்லரிக்கம், ஆப்பிரிக்கா, மற்றும் மத்தாலி ஆகியவற்றை ஆண்டான். (Sabine’s Ecclesiastical History, p. 155-ஐப் பார்க்கவும்.) அனைவரும் நன்கு அறிந்துள்ள இந்த வரலாற்றுச் சம்பவத்தைப் பற்றிக், Albert Barnes தமது Rev.12:4 குறித்த குறிப்பு களில் மேற்கோள் காட்டியுள்ளபடி, Elliott இவ்வாறு கூறுகிறார்: ‘ரோமப் பேரரசு நிரந்தரமாகக் கிழக்கு மற்றும் மேற்கு என்னும் இரு பகுதிகளாகப் பிரிக்கப்படுவதற்கு முன்பாக, குறைந்தது இரண்டு முறை, பேரரசு மூவகைப் பிரிவாகப்

பி ரிக்கப்பட்டது .மு தலாவது கி .பி .311-இல் நிகழ்ந்தது ; அப்போது அது கான்ஸ்டன்டைன், லி சி னியஸ், மற்றும் ம் மாக்ஸி மி ன் ஆகி யோரு க்கி டையி ல் பி ரிக்கப்பட்டது ; மற்றது கி .பி .337-இல், கான்ஸ்டன்டைன் மரித்தபோது , கான்ஸ்டான்ஸ் மற்றும் ம் கான்ஸ்டான்டி யு ஸ் ஆகி யோரு க்கி டையி ல் ஏற்பட்டது .” Uriah Smith, Daniel and Revelation, 480.

ரோமா மூன்று பகுதிகளாகப் பிரிக்கப்பட்ட வரலாற்றுச் சம்பவமும், மேலும் ஸ்மித் மேற்கோள் காட்டும் வரலாற்றாசிரியர்கள் குறிப்பிடும் இரண்டு பகுதிகளும், நவீன ரோமாவினின் மும்மடங்கான ஐக்கியத்தை அடையாளப்படுத்தும் ரோமாவினின் கூறுகளாகும்; அது இரண்டாகப் பிரிக்கப்பட்ட ஒரு கட்டமைப்பை உருவாக்குகிறது; இது திருச்சபையும் அரசும் இணைந்துள்ள சேர்க்கையை பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகிறது. ஸ்மித் தொடர்ந்து எழுதும்போது, இரண்டாம் எக்காளத்துடன் தொடர்புடைய வரலாற்று நபரையும் அவர் அடையாளப்படுத்துகிறார்.

“இரண்டாம் எக்காளம் ஊதப்பட்டதைக் விளக்கும் வரலாறு வெளிப்படையாகவே பயங்கரமான ஜென்செரிக் ஆப்பிரிக்காவையும் அதன் பின்பு இத்தாலியையும் ஆக்கிரமித்து வென்றதோடு தொடர்புடையதாகும். அவனுடைய வெற்றிக்கொடைகள் பெரும்பாலும் கடற்படை சார்ந்தவையாக இருந்தன; அவனுடைய ஜெயங்கள் “அக்கினியால் எரியும் ஒரு பெரிய மலை கடலுக்குள் எறியப்பட்டதுபோல்” இருந்தன. கடற்படைகளின் மோதலையும், கடற்கரைப் பகுதிகளில் யுத்தம் உண்டாக்கும் பரவலான அழிவையும் இதைவிடச் சிறப்பாக, அல்லது இதற்குச் சமமாகவேனும், எந்த உருவகம் விளக்க முடியும்? இந்த எக்காளத்தை விளக்கும்போது, வணிக உலகின்மேல் தனித்துவமான தாக்கம் ஏற்படுத்திய சில நிகழ்வுகளை நாம் தேட வேண்டும். இங்கு பயன்படுத்தப்பட்டுள்ள குறியீடு இயல்பாகவே கலக்கத்தையும் கொந்தளிப்பையும் எதிர்பார்க்கும்படி நம்மை வழிநடத்துகிறது. கொடிய கடல்சார் யுத்தத்தைத் தவிர வேறு எதுவும் இந்த தீர்க்கதரிசனத்தை நிறைவேற்றாது. முதல் நான்கு எக்காளங்கள் ரோமப் பேரரசின் வீழ்ச்சிக்குக் காரணமாகச் செயல்பட்ட நான்கு குறிப்பிடத்தக்க நிகழ்வுகளோடு தொடர்புடையவை என்றும், முதல் எக்காளம் அலாரிக்கின் கீழிருந்த கோத்தரின் கொடுஞ்சூறையாட்டைக் குறிக்கிறது என்றும் இருந்தால், இதில் ரோமச் சக்தியை உலுக்கி அதன் வீழ்ச்சிக்கு வழிவகுத்த அடுத்தடுத்த ஆக்கிரமிப்பு நிகழ்வை நாம் இயல்பாகவே எதிர்பார்க்கிறோம். அடுத்த பெரிய படையெடுப்பு, வாண்டல்களின் தலைவனாகிய “பயங்கரமான ஜென்செரிக்” மேற்கொண்டதேயாகும். அவனுடைய செயற்பாட்டு காலம் கி.பி. 428-468 ஆண்டுகளுக்குள் நிகழ்ந்தது. இந்த மகத்தான வாண்டல் தலைவன் ஆப்பிரிக்காவிலேயே தனது தலைமையகத்தை வைத்திருந்தான்....”

ரோம் வீ ழ்ச்சி யி ல் இத்து ணிச்சலான கடற்கொள்ளைக்காரன் வகி த்த மு க்கி யப் பங்கைப் பற்றி க் கூ று ம்போது , தி ரு . கி ப்பன் இந்த

முக்கியத்துவமிக்க மொழியைப் பயன்படுத்துகிறார்: "ரோமப் பேரரசின் அழிவில், அலாரிக் மற்றும் அட்டிலா என்ற பெயர்களுக்கு இணையான இடத்தை உரியவனாகப் பெற்ற பெயர் ஜென்செரிக்." —
Uriah Smith, Daniel and Revelation, 481, 484.

முதல் மூன்று எக்காளங்களின் வரலாற்றுச் சின்னங்களைச் சுட்டிக்காட்டிய வரலாற்றாசிரியர் கிபனைக் மேற்கோள் காட்டிய ஸ்மித், கென்செரிக் இரண்டாம் எக்காளம் என்று அடையாளம் கண்டு, பின்னர் கென்செரிக்குக்கு "அலாரிக்கும் அட்டிலாவுக்கும் சமமான நிலை உரியது" என்று கூறினார். அலாரிக் முதல் எக்காளம்; கென்செரிக் இரண்டாம்; ஹுன்னரான அட்டிலா மூன்றாம் எக்காளமாக இருந்தான்; அது பத்தாம் வசனத்தில் எடுத்துரைக்கப்படுகிறது. கென்செரிக்கினால் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தப்பட்ட இரண்டாம் எக்காளம் "428-468" ஆண்டுகளின் வரலாற்றைக் குறித்தது என்று ஸ்மித் சுட்டிக்காட்டினார். பின்னர், மூன்றாம் எக்காளத்தை அடையாளப்படுத்தும் பத்தாம் வசனத்தை ஸ்மித் மேற்கோள் காட்டி, தமது விளக்க உரையைத் தொடர்கிறார்:

"இந்தப் பகுதியின் விளக்கத்திலும் அதன் பயன்பாட்டிலும், ரோமப் பேரரசின் கவிழ்ச்சிக்கு காரணமான மூன்றாவது முக்கிய நிகழ்வினிடத்திற்கு நாம் கொண்டு வரப்படுகிறோம். மேலும், இந்த மூன்றாவது எக்காளத்திற்கான ஒரு வரலாற்று நிறைவேற்றத்தை கண்டறிவதில், டாக்டர் அல்பர்ட் பார்ன்ஸ் அவர்களின் குறிப்புகளிலிருந்து சில பகுதிகளுக்காக நாம் கடன்பட்டிருப்போம். இந்த வேதவசனத்தை விளக்குவதில், இந்த விளக்கவுரையாசிரியர் கூறுவதுபோல, 'எரிந்து பிரகாசிக்கும் ஒரு விண்கல்லுடன் ஒப்பிடத்தக்க ஏதோ ஒரு தலைவரோ அல்லது போர்வீரரோ இருக்க வேண்டியது அவசியம்; அவனுடைய பயணம் விசேஷமான ஒளிவீச்சுடனிருக்க வேண்டும்; அவன் எரியும் நட்சத்திரம்போல திடீரெனத் தோன்றி, பின்னர் நீரில் அதன் ஒளி அணைக்கப்பட்ட ஒரு நட்சத்திரம்போல மறைந்து போக வேண்டும்.'— வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 8-ஆம் அதிகாரம் குறித்த குறிப்புகள்.

"இந்த எக்காளம், அட்டிலா தனது ஹூன்களின் படையணிகளை முன்னின்று நடத்தி, ரோமப் பேரரசின் ஆட்சிக்கெதிராக மேற்கொண்ட அழிவுறுத்தும் போர்களையும் கொந்தளிப்பான படையெடுப்புகளையும் குறிப்பதாக இங்கு முன்னிட்டுக் கருதப்படுகிறது...."

"அந்த நட்சத்திரத்தின் பெயர் வோர்ம்வூட் [கசப்பான விளைவுகளைச் சுட்டிக்காட்டுவது] என்று அழைக்கப்படுகிறது. 'இந்த வார்த்தைகள்—நமது பதிப்பிலுள்ள நிறுத்தக்குறிகளே சுட்டிக்காட்டுகிறபடி, முந்திய வசனத்துடன் இன்னும் நெருக்கமான இணைந்திருக்கின்றவை—ஒரு கணத்திற்கு அட்டிலாவின் குணநலனையும், அவன் காரணமாக அல்லது அவன் ஒரு கருவியாக

இருந்து உண்டானது யரத்தையு ம், அவன் பெயர் தூண்டி ய பயங்கர அச்சத்தையு ம் நமக்கு மீண்டு ம் நினைவூட்டுகின்றன.

“முற்றுமுழுதான வேரறுத்து அழித்தலும் முழுமையான அழித்தொழிப்பும், அவன் ஏற்படுத்திய பேரழிவுகளை மிகச் சிறப்பாகக் குறிக்கும் சொற்களாகும்.” அவன் தன்னை, “தேவனுடைய தண்டனைக்கோல்” என்று அழைத்துக்கொண்டான். Uriah Smith, Daniel and Revelation, 484, 487.

மூன்றாம் எக்காளத்தின் வரலாறு, அத்திலா எனும் ஹூணனால் சித்தரிக்கப்படுவது, கி.பி. 441 ஆம் ஆண்டிலிருந்து அவர் கி.பி. 453 ஆம் ஆண்டில் மரணமடையும் வரையிலான காலமாகும். பின்னர் ஸ்மித் பன்னிரண்டாம் வசனத்தை மேற்கோள் காட்டுகிறார்; அது நான்காம் எக்காளத்தை முன்வைத்து, அங்கு மேற்கத்திய ரோமின் மும்மடங்கு குறியீட்டுத்தன்மை சூரியன், சந்திரன், நட்சத்திரங்கள் ஆகியவற்றால் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தப்படுகின்ற நிலையில், காட்டுமிராண்டித் தலைமன்னனாகிய ஒடோஆக்கரை விவரிக்கிறது. அந்த மூன்று குறியீடுகளையும் அவர் “சூரியன், சந்திரன், நட்சத்திரங்கள்—ஏனெனில் இங்கே அவை நிச்சயமாகக் குறியீடுகளாகவே பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன—வெளிப்படையாக ரோமப் பேரரசின் பெரிய ஒளிவிளக்குகளைக் குறிக்கின்றன; அதாவது அதன் பேரரசர்கள், செனட்டார்கள், தூதரகத் தலைவர்கள்” என்பதற்கான குறியீடுகளாக அடையாளப்படுத்துகிறார். ஆயர் நியூட்டன் இவ்வாறு குறிப்பிட்டார்: மேற்கத்திய ரோமின் கடைசி பேரரசன் ரோமுலஸ் ஆவான்; அவனை இகழ்ச்சியாக ஆகஸ்துலுஸ், அல்லது “சிறிய ஆகஸ்டஸ்” என்று அழைத்தனர். மேற்கத்திய ரோம் கி.பி. 476 இல் வீழ்ந்தது. ஆயினும், ரோமச் சூரியன் அனைந்துபோயிருந்தபோதிலும், அதன் கீழ்ப்படையான ஒளிவிளக்குகள் செனட்டும் தூதரகத் தலைவர்களும் தொடர்ந்து இருந்தவரை மங்கலாக ஒளிர்ந்துகொண்டே இருந்தன. ஆனால் பல உள்நாட்டு பின்னடைவுகளும் அரசியல் அதிர்ஷ்டத்தின் மாற்றங்களும் கடந்தபின், இறுதியில் கி.பி. 566 இல், பண்டைய ஆட்சியின் முழு வடிவமும் கவிழ்க்கப்பட்டது; மேலும் உலகின் பேரரசியாய் இருந்த ரோம் தானே, ரவேன்னாவின் எக்சார்க்கிற்கு கப்பம் செலுத்தும் ஏழ்மையான ஒரு டியூக்டமாகத் தாழ்த்தப்பட்டது.” உரையா ஸ்மித், Daniel and Revelation, 487.

இங்கு , நவீன ரோமின் மூல வகை ஐக்கியத்தை முன்னறிவிக்கு ம் ரோம மூல வகைப் பிரிவிற் கான மற்றொரு சாட்சி யை நாம் காண்கி றோம். கி ழக் ரோமி லு ம் பேரரசர் கான்ஸ்டன்டைனு டனு ம், அந்த மூ வகைப் பிரிவு அவரு டைய மூ ன்று மகன்களால் பிரதி நிதி த்து வப்படு த்தப்பட்டது ; அ மேற்கு ரோமி ல், அது அவர்களு டைய மூ வகை ஆட்சி யமைப்பி ன் வடி வமாக இரு ந்தது . பி ன்னர், சூ ரியன், சந்தி ரன், நட்சத்தி ரங்கள் என்பன மேற்கு ரோம் வீ ழ்த்தப்பட்ட கு றி ப்பி ட்ட ஒரு வரிசையை பிரதி நிதி த்து வப்படு த்து கி ன்றன என்று ஸ்மி த் அடையாளப்படு த்த அவர் தமது வி வரணையை, கடைசி மூ ன்று எக்காளங்களின் பி ன்வரு ம்

அறி மு கத்து டன் நிறைவு செய்கி நார்.

“இந்தக் காட்டுமிராண்டிகளின் முதலாவது படையெடுப்புகளால் பேரரசின்மேல் கொண்டுவரப்பட்ட பேரழிவுகள் எவ்வளவு பயங்கரமானவையாக இருந்தாலும், பின்னர் வரவிருந்த பேரழிவுகளுடன் ஒப்பிடுகையில் அவை ஒப்பீட்டளவில் இலகுவானவையாக இருந்தன. ரோம உலகின்மேல் விரைவில் பொழியவிருந்த பெருவெள்ளத்திற்கு முன்பாகப் பெய்யும் மழைத்தாரையின் ஆரம்பத் துளிகள்போலவே அவை இருந்தன. அடுத்துள்ள வசனங்களில் வெளிப்படுத்தப்பட்டபடி, மீதமுள்ள மூன்று எக்காளங்களும் ஐயோவின் மேகத்தால் மூடப்பட்டுள்ளன.

“வசனம் 13. அப்பொழுது நான் பார்த்தேன்; வானத்தின் நடுவில் பறந்து செல்லும் ஒரு தூதனை நான் கேட்டேன்; அவன் உரத்த சத்தத்தோடு: இன்னும் எக்காளம் ஊதவிருக்கிற மூன்று தூதர்களின் மற்ற எக்காளச் சத்தங்களினால் பூமியில் வாசமாயிருப்போருக்குப் ஐயோ, ஐயோ, ஐயோ என்று சொன்னான்.’

“இந்தத் தூதன் ஏழு எக்காளத் தூதர்களின் வரிசையில் ஒருவன் அல்ல; அவர்களுடைய ஒலிப்பின் கீழ் நிகழவிருக்கும் இன்னும் பயங்கரமான சம்பவங்களினால், மீதமுள்ள மூன்று எக்காளங்களும் ஐயோவின் எக்காளங்களாகும் என்று அறிவிப்பவனே ஆவான். ஆகையால் அடுத்ததாவது ஐந்தாவது எக்காளம் முதலாம் ஐயோ; ஆறாவது எக்காளம் இரண்டாம் ஐயோ; மேலும் ஏழாவது—இந்த ஏழு எக்காளங்களின் வரிசையில் கடைசியானது—மூன்றாம் ஐயோ ஆகும்.”
Uriah Smith, Daniel and Revelation, 493.

அடுத்தக் கட்டுரையில் மூன்று எக்காள துன்பங்களைக் குறித்து நாம் தொடர்வோம்.

“அரசாட்சி யரோமாவி ன் வீ ழ்ச்சி யி ன்போதான பேரழி வு கள், ரோமாவு க்கு இனி ஒரு சக்கரவர்த்தி யு ம், ஒரு கான்சலு ம், அல்லது ஒரு செனட்டு ம் இல்லாத நிலைவரை, அவற்றி ன் கடைசி ஒன்று வரை மு ன்கூ றப்பட்டி ரு ந்தன. ‘ராவென்னாவி ன் எக்ஸார்க்கு களின் கீ ழ், ரோம் இரண்டாம் நிலைக்கு த் தாழ்த்தப்பட்டது .’ சூ ரியனின் மூ ன்றாம் பங்கு அடி க்கப்பட்டது ; சந்தி ரனின் மூ ன்றாம் பங்கு ம், நட்சத்தி ரங்களின் மூ ன்றாம் பங்கு ம் அப்படி யே அடி க்கப்பட்டன. மேற்கத்தி ய சக்கரவர்த்தி களோடு சேர்ந்து சீ சர்களின் வம்சம் மு ற்றி லு ம் அழி ந்து வி டவி ல்லை. ரோம், தனது வீ ழ்ச்சி க்கு மு ன்பு , அரசாட்சி வல்லமையி ன் ஒரு பகு தி யை மட்டு மேகொண்டி ரு ந்தது . உலகப் பேரரசை கான்ஸ்டான்டி னோப்பி ள் அதனு டன் பகி ர்ந்து கொண்டது . மேலு ம், இன்னு ம் பேரரசரின் நகரமாக இரு ந்த அந்த நகரத்தி ன் மீ து கோத்தர்களு ம் வாண்டல்களு ம் ஆதி க்கம் செலு த்தவி ல்லை; ஏனெனில், கான்ஸ்டான்டி ன் பேரரசி ன் தலைநகரை மு தன்மு தலாக மாற்றி யபி ன், அந்நகரின் சக்கரவர்த்தி , ரோமாவி ன் சக்கரவர்த்தி யைத் தன் நியமனத்தி னாலு ம் பி ரதி நிதி த்து வ அதி காரியு மானவனாகவு ம்

அடி க்கடி வைத்தி ரு ந்தான்.கான்ஸ்டான்டி னோப்பி ளின்வி தி பி ற
காலங்களு க்காகஒது க்கப்பட்டி ரு ந்தது ;அது வேறு எக்காளங்களினால்
அறி வி க்கப்பட்டது .சூ ரியன்,சந்தி ரன்,நட்சத்தி ரங்கள்
ஆகி யவற்றி லி ரு ந்து இன்னு ம்மூ ன்றாம் பங்கு மட்டு மே
அடி க்கப்பட்டி ரு ந்தது .”

“நான்காம் எக்காளத்தின் இறுதிச் சொற்கள் மேற்கத்திய பேரரசின்
வருங்கால மறுஉயிர்ப்பை உணர்த்துகின்றன: ‘அதன் மூன்றில் ஒரு
பங்கின்மேல் பகல் ஒளியளிக்கவில்லை; இரவும் அதுபோலவே.’
குடியியல் ஆட்சியின் பொருட்டு, ரோம் ராவென்னாவுக்குக்
கீழ்ப்படிந்ததாகி, இத்தாலி கிழக்கத்திய பேரரசின் கைப்பற்றப்பட்ட
மாகாணமாகியது. ஆனால், இன்னும் பொருத்தமாகச் சொல்லின், பிற
தீர்க்கதரிசனங்களோடு தொடர்புடையவையாக, உருவாராதனையின்
பாதுகாப்பே முதன்முதலில் போப்பின் ஆவிக்குரிய அதிகாரத்தையும்
சக்கரவர்த்தியின் உலகியலான அதிகாரத்தையும் கடுமையான
மோதலுக்குள் கொண்டு வந்தது; மேலும், சபைகளின் மேல் எல்லா
அதிகாரத்தையும் போப்புக்குக் கொடுத்ததன் மூலம், பின்னாளில்
அரசர்களையே உருவாக்கும் அதிகாரத்தைத் தமதாகக்
கொண்டதாகிய போப்பரசின் மேன்மை உயர்வை முன்னேற்ற
யூஸ்தீனியான் தன் உதவிக்கரத்தை நீட்டினான். நம் ஆண்டவரின்
800ஆம் ஆண்டில், போப் சார்ல்மெய்னுக்கு ‘ரோமரின் சக்கரவர்த்தி’
என்ற பட்டத்தை அளித்தான்.’—Keith. அந்தப் பட்டம் பின்னர் பிரான்சின்
ராஜாவிடமிருந்து ஜெர்மனியின் ராஜாவுக்கு மீண்டும் மாற்றப்பட்டது.
மேலும், சக்கரவர்த்தி பிரான்சிஸ் இரண்டாமவரால், இந்தக் கற்பனைக்
கோட்பாடும் இறுதியாகவும் என்றென்றைக்கும் கைவிடப்பட்டது, ஆக. 6,
1806.” A. T. Jones, The Great Nations of Today, 54.